Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26215
Copyright: Admont, Benediktinerstift

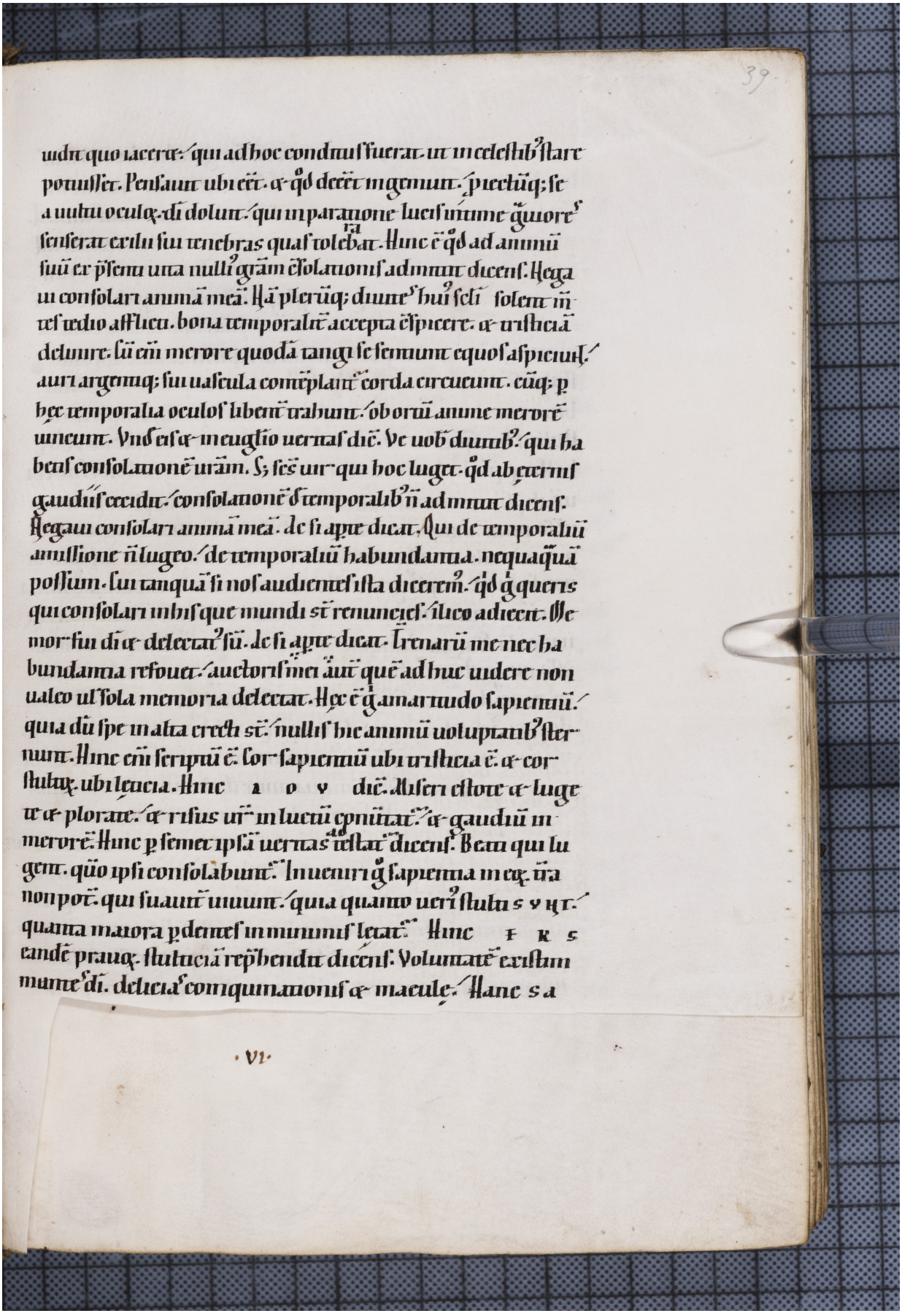

39

uidit quo iacere. qui ad hoc condit⁹ fuerat. ut in celestib⁹ stare
posset. Pensauit ubi cecid. & qđ decid gemuit. pectũq; se
a uultu oculoq. dei dolut. qui in paradiso lucis unume q̃uore⁹
seruerat cælu sui tenebras quas uolebat. Hinc ē qđ ad animũ
suũ ex psona una nulli⁹ grãm cõsolationis admittit dicens. Hegga
ui consolari animã meã. Hã plerũq; diuine⁹ hui⁹ sĉi solem in
tẽsu tedio afflicta. bona temporalit̃ accepta cõspicere. & uisibilia
deuitare. sũ cũ merore quodã tangi se semiunt equos aspiciũs.
auri argentiq; sui uascula cõtemplant̃ corda circutcunt. cũq; p
hæc temporalia oculos libent̃ rapiunt. ob eorũ animæ merorẽ
uincunt. Vnde ecclesiastes ueritas dicit. Ve uob̃ diuitib⁹. qui ha
betis consolationẽ uram. Sz sẽs uir qui hoc luget. qđ ab æterni
gaudii⁹ cecidit. consolationẽ d temporalib⁹ nõ admittit dicens.
Hegaui consolari animã meã. de si apte dicat. Qui de temporalium
amissione nõ lugeo. de temporaliũ habundantia. nequaq̃ã
possim. sui tanquã si nos audiremus ista diceremus. qđ q̃ queris
qui consolari inbis que mundi sũt renunciet. iuuco adiecit. Me
mor sui dñi & delectat⁹ sũ. de si apte dicat. Irenarũ me nec ha
bundantia refouet. auctoris mei aũt quẽ adhuc uidere non
ualeo ul sola memoria delectat. Hæc ē q̃ amaritudo sapientiũ.
quia dũ spe mala crebi sũt. nullis hic animũ uoluptatib⁹ ster
nunt. Hinc enim scriptũ ē. Cor sapientiũ ubi tristitia ē. & cor
stultor. ubi lætitia. Hinc a o v diẽ. Miseri estote & luge
te & plorate. & risus uest⁹ in luctũ conuertat⁹. & gaudiũ in
merorẽ. Hinc p semet ipsã ueritas stultat⁹ dicens. Beati qui lu
gent. quõ ipsi consolabunt⁹. Inuenit q̃ sapientia in eis. ũa
non potẽ. qui suauiũ uiuunt. quia quanto ueri⁹ stulti s v nt.
quanta maiora pdunt⁹ in mundi⁹ lætat⁹. Hinc f r s
candẽ prauos. stultitiã reprehendit dicens. Voluntatẽ exilium
mune⁹ dñi. delicias cõpunctionis & maculæ. Hanc s a

vi